

have hørt andre Autoriteter, gjort Forandring heri. Jeg kan ikke forstaae Andet, end at det altid maa svække meget i Almuens Dømmeme, hvad egentligt en saadan Amtsbestyrelse har at betyde, naar den ikke kan betroes Afgjørelse i deslige Sager. Naagtet vi meget savne en ny Communallov, saa maae vi dog være glade over det Princip, som er udtalt, at Amtsraadet i reent kommunale Sager er den høieste Autoritet, der kan afgjøre dem, og jeg skal derfor erklære mig imod det Forslag, der er stillet under Nr. 2, men holde paa Udkastets Paragraph. Hvad det andet Forslag angaaer, drifter jeg mig ikke til bestemt at udtale mig derom, da jeg ikke er saa meget inde i Kjøbstadcommunernes Forhold til den overordnede Autoritet. Men, det forekommer mig altid, naar det kun er overladt til een Mand at afgjøre det, at det da ligesaa godt og bedre kan være Ministeren end Amtmanden. Forhaabentlig vil jo ved den nye Communallov komme en Autoritet, som Kjøbstæderne kunne indænke til med mere Tryghed, end her er Tilfældet; men jeg kan fra mit Standpunkt ikke andet end finde, at det vilde være rigtig, at dette Forslag blev vedtaget. Det kunde synes, at man derved vilde faae eensartede Bestemmelser mellem Land og Kjøbstad. Men dette forekommer mig ikke saameget at være Tilfældet her. Thi Amtmanden er meget forskjellig fra Amtsraadet. Derksom han kun afgjorde Sagerne, efterat have confereret med Mand, som vare udvalgte af Communerne, saa var det en heel anden Sag; men han staaer her aldeles isoleret og afgjør Sagen som Statsembedsmand. Derfor mener jeg, at man godt kan stemme for, at Kjøbstæderne faae denne Indankningsret til Ministeriet, uden derved at røre ved eller røkke det Princip, som vi maa ønske vil gjøre sig gjældende i Forholdet med Land og Kjøbstad, naar disse Forhold blive omdannede ved den nye Communallov paa en hensigtsmæssig Maade.

Simony: Det er af den ærede Ordfører, med Hensyn til det af mig tilligemed 5

andre Medlemmer af Thinget stillede Forslag, indvendt, at herefter vilde det kunne see, at en Sags Afgjørelse hendroges længere, idet han har yttret, navnlig ogsaa for Kjøbstædernes Vedkommende, at, naar Sagen først skal afgjøres af Amtmanden, derefter tilbage til Communalbestyrelsen, derefter atter til Amtmanden og fra ham til Ministeriet, saa vil dette give Anledning til, at Sagens Afgjørelse udtrækkes. Jeg skal hertil tillade mig at bemærke, at ved dette Forslag, som er stillet af mig tilligemed de andre 5 Medlemmer, er det ikke paatænkt at gjøre nogen Forandring i de Regler, der gjælde med Hensyn til Afgjørelsen af de Andragender, der komme ind fra Communalbestyrelserne i Kjøbstæderne. (Efter Communalanordningen henhøre disse Anliggender ikke under Afgjørelse af Amtmanden, men af Ministeriet, og de Indvendinger, som den ærede Ordfører har gjort mod dette Forslag, forekomme mig saaledes, bortfælde allerede af den Grund, at Communalanordningen bestemmer, at Amtmanden ikke skal afgjøre de Andragender, der indkomme fra Communalbestyrelserne i Kjøbstæderne. Forordningens § 1 siger rigtignok, at Communalbestyrelserne staae under Amtmandens Tilsyn og Cancelliets Overbestyrelse; men deraf sees jo tydeligt, at Amtmanden Intet har at gjøre med de Kjøbstædernes Bestyrelse vedkommende Sager, men blot fører Tilsyn dermed. Dette fremgaaer end tydeligere af de følgende Paragrapher. Saaledes sees det navnlig af § 13, at der rigtignok til Amtmanden skal gives Indberetning om Udsaldet af Valget af Kjøbstædernes Representanter, og der er tilføjet, at naar Amtmanden finder Noget ved Valget at erindre, skal han derpaa gjøre Communalbestyrelsen opmærksom; har han derimod Intet at erindre ved Valget, saa skal han derom underrette Kjøbstaden. Han har altsaa blot en Art Tilsyn med, at Valget er gaaet til paa rette Maade, men Intet videre; der er ikke Tale om nogen Afgjørelse.